

[Kirsten Jacobsen]

ikke, som ministeren gjorde, gå ud fra tallet 750.000. Ministeren har måske læst lidt hurtigt, for der er faktisk 750.000 færdigbehandlede somatiske patienter plus 225 færdigbehandlede psykiatriske patienter ifølge Sundhedsministeriets oplysninger fra den 26. januar 1994. Det er i hvert fald de tal, jeg har, men hvis ministeren har nogle andre tal, er det jo kun glædeligt, at der er 225 færre, der venter på sygehusene.

Men dette forslag handler jo slet ikke kun om dem, der venter på sygehusene; det handler i og for sig om alle. Det er et meget mere generelt forslag; det er et forslag om en målsætning, og som SF's ordfører så rigtigt sagde, har vi lavet målsætninger for, at folk med små børn skal have garanti for, at de kan få børnene passet, og at folk, der har behov for en sygehusplads, skal have en garanti for, hvor længe de højst kan komme til at stå i kø. Og det har Folketinget syntes var en god idé.

Men når vi kommer til de gamle, som ikke selv kan protestere og ikke selv kan gøre noget, er den samme velvilje ikke til stede, og det er jeg ked af. Det er, som om Folketinget har den opfattelse, at når vi gør det så godt, vi kan, og det i øvrigt er kommunernes ansvar, må de gamle finde sig i det, vi kommer og tilbyder dem, og så er vi for resten glade for, at de ikke kan protestere.

Det er en kendsgerning, at utrolig mange ældre stadig bor i deres eget hjem på grund af manglende hjemmehjælp og på grund af mange andre ting – det er ikke, fordi de ønsker at være i eget hjem, og bestemt slet ikke, fordi de kan klare at være i deres eget hjem, men simpelt hen fordi man ikke kan stille de pladser til rådighed, som de pågældende ældre har brug for. Jeg synes, det er frustrerende, og det er kedeligt gang på gang at blive præsenteret for situationer, som ender i rene tragedier og ikke alene bliver en belastning for de gamle, men faktisk for hele familien.

Når det drejer sig om, at der ikke skal være ventetid til aflastningspladser, hænger det sammen med, at en aflastningsplads er en plads, man skal have, når der opstår en eller anden akut situation, som gør, at man absolut ikke kan være i eget hjem. Nu er det jo sådan, at bliver man akut syg, får man en sygehusplads – sådan er reglerne – men det er ikke en aflastningsplads.

Ministeren sagde, at vi skal se på andre foranstaltninger som hjemmehjælp og døgnpleje osv. Det er jeg enig med ministeren i, og at der er mange nye initiativer, er også godt. Men den gruppe, som vi taler mindst om, er den allersvageste gruppe, nemlig de ældre, som hverken har brug for 60 m² forkromede ældreboliger med et badeværelse, som de ikke selv kan komme ud i, eller et køkken, som de ikke kan bruge. Det, de har brug for, er tryk og pleje. Vi oplever i virkeligheden en elastik, som går ud på, at mange læger er tvunget til at akutindlægge ældre på sygehusene, uanset at de ikke er syge i egentlig forstand, men er gamle og ude af stand til at klare sig selv af en eller anden grund. De kommer ind og optager pladserne på sygehusene med det resultat, at sygehusenes ventelister bliver endnu længere.

Jeg er i øvrigt glad for, at ministeren er begyndt at bruge den ægte varebetegnelse for de såkaldte moderne plejehjem, som var den tidligere ministers terminologi. Nu er man gået over til at kalde dem det, de i virkeligheden er, nemlig moderne ældre- eller plejeboliger, og det er jeg glad for. Det andet var jo bare at kalde dem noget, de ikke er.

Der blev henvist til dagsordenen fra 1991; men hvis man gennemgår dens mange punkter i dag, må man konstatere, at det er tvivlsomt, om nogen af dem er opfyldt fuldt ud. Jeg kan i hvert fald konstatere som en kendsgerning, at den nødvendige hjemmehjælp ikke er til stede. Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvad der er nødvendig hjemmehjælp. Hvis det er ud fra det synspunkt, at meget svage, gamle mennesker, hvor den ene ofte er senil, skal nøjes med 1½ times hjemmehjælp om ugen til personlig pleje, kan det godt ske, at kravet er opfyldt; men jeg tror ikke, Folketingets flertal vil mene, at det lige netop er det, loven skulle sikre som den nødvendige hjemmehjælp.

Til hr. Jørn Pedersen vil jeg sige, at det kan godt ske, Fremskridtspartiet bruger pisker i dette forslag. Men vi gør det, fordi man har brugt guleroden så længe, og kommunerne har spist den gulerod hver eneste gang, uden at der er kommet noget som helst andet ud af det end det, der kommer ud af den anden ende. Og det er også en kendsgerning, at kommuner spekulerer i dette område. Kommunerne har nedlagt plejehjem, og fru Lilli Gyldenkilde efterlyste en undersøgelse. Vi ved, at der er nedlagt